

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Kovács István ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Nagyatádi Városi Bíróságnál 2.P.20.321/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Somogy Megyei Bíróságnál 2.Pf.20.472/2011/2. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 (Húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

I n d o k o l á s

A felperes tulajdonában álló ingatlanból a haszonélvezeti joggal rendelkező felperes édesanyja 2009. februárban elköltözött, azóta az ingatlan üresen áll. Korábban a haszonélvező kötött szerződést az alperessel az ingatlan ivóvíz- és szennyvízelvezetési szolgáltatásra. A felperes az elköltözéssel egy időben az ingatlan határán belül lévő vízaknában a vizet elzárta, azt követően vízfogyasztás nem történt.

2009. május 21-én az alperes alkalmazottai vízmérőórát cseréltek a vízaknában, a tulajdonos és fogyasztó távollétében, az ezt igazoló iratot a munkát végző személyek nem írták alá. A vízmérőcserét követően a számlát a szolgáltató az új mérőóra számának feltüntetésével küldte meg a fogyasztónak.

A felperes a víz elzárását követően az ingatlanban rendszeresen állagmegóvási munkákat végzett, azonban nem ellenőrizte, hogy a vízóra csapjai el vannak zárva. 2009. december 25-én tapasztalta, hogy a fürdőszobában a csap alatti flexibilis cső eltörött, a víz folyik, elöntve a lakást és annak pincéjét is.

A felperes keresetében a vagyoni kárai megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Állította, hogy az alperes alkalmazottai a bekerített és lezárt ingatlan kerítésén átmászva a tulajdonos és fogyasztó távollétében cseréltek vízórát, és annak csapjait nem zárták el és ez okozta a károsodását.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a jogszabályi kötelezettségének tett eleget, amikor a vízmérőóra soros cseréjéről gondoskodott. A felperes a mérőóracserét követően észlelhette volna az új mérő gyári számának feltüntetését és megállapíthatta volna, hogy mérőcsere történt. A szolgáltató felelőssége csak a szolgáltatási pontig áll fenn a 39/1995. (IV.5.) Korm. rendelet (R.) 10. §-ának (1) bekezdése alapján és a fogyasztó belső hálózatán belül keletkezett csőtöréséért a fogyasztó felel, arra is figyelemmel, hogy az ő kötelessége, hogy a vízmérőakna és a vízmérő fagy elleni megfelelő védelméről gondoskodik.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az alperes alkalmazottai a felperes tudomása nélkül cseréltek vízórát, azonban a felperes bekövetkezett kára

szempontjából közömbös, hogy ekkor nyitva találták-e az ingatlan bejárati kapuját, vagy a kerítésen átmászva jutottak be az ingatlanra és az időmúlásra figyelemmel közömbös az is, hogy a vízóra csapjait nyitott állapotban hagyták-e a munka elvégzését követően. 2009. májustól 2009. december 25-ig terjedő időben a felperesnek, mint a fogyasztó által megbízott személynek és egyben az ingatlan tulajdonosának ellenőriznie kellett volna a vízcsapok állapotát. Azért mellőzte a felperes tanú bizonyítási indítványát, mert a felperesnek nem azt kellett bizonyítani, hogy 2009 tavaszán elzárta a vízcsapokat, hanem azt, hogy a 2009-2010. évi téliesítés során mindent megtett annak érdekében, hogy a fagykárral okozati összefüggésben kára ne keletkezessen.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú ítéletet. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást kellően felderítette, abból érdemben is helyes következtetést vont le. Rámutatott arra, hogy a tulajdonos a Ptk. 99. §-a alapján köteles viselni azt a kárt, amelynek megtérítésére senkit nem lehet kötelezni. Az elsőfokú bíróság által is említett, az alperes védekezésében megjelölt R. 17. §-ának (1) bekezdése határozta meg a felperes karbantartási kötelezettségét, amelynek nem tett eleget, mert nem ellenőrizte 2009 decemberét megelőzően a vízellátó rendszer megfelelő fagymentesítését. Utalt arra, hogy az alperes kártérítési felelősségét akkor lehetne megállapítani, ha a kárt jogellenesen okozta volna és nem tudja magát kimenteni azzal, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben elvárható.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, s abban annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetnek való helyt adást, másodlagosan a jogalapot megállapító közbenső ítélet meghozatalát kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes 2009. februárban az ingatlanon nem egy egyszerű téliesítést végzett el, hanem a fűtési rendszer kivételével a teljes vízvezetékrendszer víztelenítését, majd ezek után a vízaknában a bejövő vízvezeték elzárását is elvégezte. Állította, hogy a jogerős ítéletben megjelölt R. 17. §-ának (1) bekezdésében a fogyasztót terhelő kötelezettségeket betartotta és az alperes alkalmazottai voltak azok, akik az üzletszabályzat 7.1.1. pontját megsértették, mert nem a fogyasztóval egyeztetett időpontban végezték el a vízóracszerét. A kár azért következett be, mert a nem lakott ingatlan szakszerű víztelenítését a szolgáltató önkényesen megszüntette, és a kár bekövetkezése nem a téli időponttal, és a víztelenítéssel függött össze, mert azt egy anyagfáradás okozta, ami bármikor bekövetkezhetett.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabályértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős ítélet indokolása helyesen hivatkozik a kereset elbírálására irányadó anyagi jogi szabályokra, a Ptk. 348. §-ának (1) bekezdésére és a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésére. A jogerős ítélet helyesen állapította meg, hogy a munkáltató kártérítési felelőssége csak akkor állapítható meg, ha a kár az alkalmazott munkaviszonyával összefüggő olyan magatartása miatt keletkezett, amelyért a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alapján az alkalmazott kártérítési felelőssége megállapítható. A jogerős ítélet helyesen állapította meg, hogy a felperest terhelte a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésében írt együttes feltételek megvalósulásának bizonyítása, a jogellenes magatartás, a kár és az ezek közötti okozati összefüggés megléte. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a bizonyítékok téves mérlegelésére hivatkozott, ez okból azonban a jogerős ítélet nem jogszabálysértő. Az alperes kártérítő felelősségének fennállásához szükséges együttes feltételek

bármelyikének hiánya a kereset elutasítását eredményezi, az adott esetben pedig bizonyítatlan maradt az, hogy a felperes kárát az alperes okozta volna.

A felülvizsgálati kérelem lényegében a jogerős ítéletben a bizonyítékok értékelése alapján megállapított tényállást vitatta, és téves bizonyítékértékelésre hivatkozással tartotta megalapozatlannak a jogerős határozatot. A megalapozatlan ítélet jogszabálysértő és alapja lehet a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének, megalapozatlanságról azonban csak akkor lehet szó, ha a tényállás feltáratlan maradt, vagy a megállapított tényállás iratellenes, illetőleg okszerűtlen következtetést vagy logikai ellentmondás tartalmaz. Mindez az adott esetben nem állapítható meg.

A felperes a kárát az alperes vízóracserével összefüggő magatartására alapította, állította, hogy az általa korábban elzárt vízcsapokat az alperes a tudomása nélkül, távollétében elvégzett vízóracseré során nem zárta el.

Tényként állapítható meg, hogy az alperes alkalmazottai 2009. májusban vízóracserét végeztek az adott ingatlanon, mégpedig a felperes jelenléte nélkül. A felperes arra helyesen hivatkozik a felülvizsgálati kérelmében, hogy a vízóracsere elvégzésének ez a módja nem felelt meg a jogszabálynak, mert annak elvégzésére a fogyasztóval egyeztetett időpontban, vagy a fogyasztóval közölt és egyeztetett időpontban kerülhet sor. Az adott esetben az alperes nem állította, hogy a vízóracsere elvégzésekor az előírásoknak megfelelően jártak el, és ezt az alkalmazottai által kiállított dokumentum sem igazolja. A felperes feljelentése nyomán megindult büntetőeljárás során meghallgatott alperesi alkalmazottak általánosságban és nem az adott esettel kapcsolatban tudtak arra nyilatkozni, hogy egy vízóracsere esetén olyan állapotban hagyják az aknában a csapokat, amilyenben találták.

A bíróság a tényállást a felperes előadása, a felperes feljelentése alapján megindult büntetőeljárásban meghallgatott alperesi alkalmazottak tanúvallomásai és a rendelkezésre álló más bizonyítékok alapján a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti értékelése alapján állapította meg, a bizonyítékértékelésben jogszabálysértés nincs, a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség.

A szabad bizonyítási rendszer keretén belül a bíróság az általa szükségesnek tartott bizonyítást folytatja le és ennek során dönthet úgy, hogy nem tartja indokoltnak a fél által indítványozott bizonyítás elrendelését. A bíróság megindokolta, hogy a felperes által megjelölt tanúk meghallgatására miért nem volt szükség és kellően megindokolta azt is, hogy a tulajdonos jelenléte nélkül elvégzett vízóracserének miért nem tulajdonított jelentőséget, amikor az alperes kártérítő felelősségéről döntött. A jogerős ítélet bizonyítékértékelésének az a következtetése nem okszerűtlen és nem logikátlan, hogy nem az alperes alkalmazottai által elvégzett vízóracsere elvégzése volt az oka annak, hogy a felperes tulajdonában álló ingatlanban víz- és fagyási károk keletkeztek. Helyesen állapította meg, hogy az alperes alkalmazottainak az esetleges mulasztása elindíthatta a károsodás folyamatát, azonban nem ez volt a kár keletkezésének szükségszerű oka éppen az időmúlásra és a felperestől elvárható cselekvőségre, a tulajdonostól elvárható mindenre kiterjedő ellenőrzés kötelezettségére figyelemmel.

Azt a perben pontosan nem lehetett megállapítani, hogy az alperes alkalmazottai a vízóracsere során nyitott, vagy zárt állapotban hagyták a vízaknában a vízelzáró csapot, az azonban nem volt vitás, hogy 2009. májustól a károsodás bekövetkeztéig a tulajdonos elmulasztotta a tulajdona állapotának ellenőrzését, és ez a mulasztás volt az a releváns ok, amely a károsodáshoz vezetett.

Az adott esetben a jogerős ítélet indokolásában kifejtettek alapján megalapozottan állapította meg az okozati összefüggés hiányát, ezért az alperessel szemben előterjesztett keresetet jogszabálysértés nélkül utasította el a bíróság.

A kifejtettekre tekintettel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem

jogszabálysértő, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül hozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, és a felperest a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.

Budapest, 2011. december 14.

*Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Almásy Mária s.k. előadó
bíró, Dr. Udvary Katalin s.k. bíró*

A kiadmány hitelélül:

bírósági tisztviselő

HM